

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italia) on esittänyt 22.1.2018 – Meca Srl v. Comune di Napoli

(Asia C-41/18)

(2018/C 142/36)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Meca Srl

Vastaaja: Comune di Napoli

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT) tarkoitetut luottamuksensuojaa ja oikeusvarmuutta koskevat unionin oikeuden periaatteet ja niistä johtuvat, direktiivissä 2014/24/EU ⁽¹⁾ tarkoitetut yhdenvertaisen kohtelun, syrjintäkiellon ja suhteellisuus- ja tehokkuusperiaatteen kaltaiset periaatteet sekä kyseisen direktiivin 57 artiklan 4 kohdan c ja g alakohta esteenä asetuksen (decreto legislativo) nro 50/2016 80 §:n 5 momentin c kohdan kaltaisen sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, jonka mukaan aikaisemman hankintasopimuksen toteuttamisessa esiintyneiden merkittävien puutteiden, jotka ovat johtaneet aikaisemman hankintasopimuksen ennen aikaiseen päättämiseen, riittävien tuomioistuimissa estää hankintaviranomaista arvioimasta lainkaan kilpailijan luotettavuutta ennen siviilituomioistuimen lopullista ratkaisua, vaikkei yritys ole osoittanut toteuttaneensa korjaavia toimenpiteitä, joilla on tarkoitus korjata rikkomukset ja estää niiden toistuminen?

⁽¹⁾ Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 24.1.2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. v. FOGASA, Jesus Valiño Lopez ja Incatema, S.L.

(Asia C-44/18)

(2018/C 142/37)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Vastapuolet: FOGASA, Jesus Valiño Lopez ja Incatema, S.L.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 1999/70 ⁽¹⁾ liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jonka mukaan samaan tosiseikkaan (työnantajayrityksen ja kolmannen yrityksen välisen palvelusopimuksen päättymisen viimeksi mainitun tahdosta) perustuvasta sopimuksen, joka on tiettyä urakkaa tai palvelua koskeva määräaikainen sopimus, jonka voimassaoloaika määräytyy edellä mainitun palvelusopimuksen perusteella, päättymisestä maksetaan pienempi korvaus kuin vastaavien työntekijöiden kanssa tehtyjen, toistaiseksi voimassa olevien sopimusten päättymisestä, joka tapahtuu työntekijöiden joukkovähentämisestä edellä mainitun palvelusopimuksen päättymisestä johtuvien, yritystoimintaan liittyvien tuotannollisten syiden vuoksi?

- 2) Mikäli kysymykseen vastataan myöntävästi, onko määräaikaisessa työsuhteessa olevien työntekijöiden ja vastaavien vakituisten työntekijöiden erilaista kohtelua sopimuksen päättymisestä maksettavan korvauksen osalta, kun sopimukset ovat päättyneet saman tosiseikan perusteella mutta erilaisten oikeudellisten perusteiden nojalla, tulkittava siten, että kyseessä on [Euroopan unionin] perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletty syrjintä, ja onko sen katsottava olevan näin ollen vastoin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa vahvistettuja, unionin oikeuden perusperiaatteisiin kuuluvia yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita?

(¹) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 25.1.2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl ym. v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Regione Veneto

(Asia C-46/18)

(2018/C 142/38)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S. s. Franco ja Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi ja Roberto Tellatin

Vastapuolet: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Regione Veneto

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuvatus kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa unionin oikeutta tulkittava siten, että jos jäsenvaltion lainsäädännön säännös on ristiriidassa asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (¹) 2 artiklan 2 kohdan 3 alakohdan kanssa, siitä seuraa, etteivät tuottajat ole velvollisia maksamaan lisämaksua, kun kyseisessä asetuksessa säädetty edellytykset täyttyvät?
- 2) Onko kuvatus kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa unionin oikeutta ja erityisesti yleistä luottamuksen-suojan periaatetta tulkittava siten, että sellaisten henkilöiden luottamusta ei voida suojata, jotka ovat noudattaneet jäsenvaltion säätämää velvollisuutta ja hyötäneet kyseisen velvollisuuden noudattamiseen liittyvistä vaikutuksista, kun kyseinen velvollisuus on osoittautunut unionin oikeuden vastaiseksi?
- 3) Ovatko kuvatus kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa asetuksen (EY) N:o 1392/2001 (²) 9 artikla ja unionin oikeuteen sisältyvä ”etuoiikeutetun luokan” käsite esteenä Italian tasavallan antaman asetuksen (decreto legge) 157/2004 2 §:n 3 momentin kaltaiselle jäsenvaltion säännökselle, jossa säädetään liikaa kannetun lisämaksun palauttamisen eriytettyistä menettelyistä tekemällä ero määräaikaisten ja palautustapojen osalta tuottajien, jotka ovat luottaneet unionin oikeuden vastaiseksi todetun kansallisen säännöksen asianmukaiseen noudattamiseen, ja niiden tuottajien välille, jotka eivät ole noudattaneet kyseistä säännöstä?

(¹) Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28.12.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92 (EYVL 1992, L 405, s. 1).

(²) Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.7.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1392/2001 (EYVL 2001, L 187, s. 19).